

ת"פ 30558/10/15 - מדינת ישראל נגד ירון כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30558-10-15 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון	בפני
מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים - עו"ד ר' ישי	בעניין:
המאשימה	
נגד	
ירון כהן (עציר) על-ידי הסנגוריה הציבורית מחוז ירושלים - עו"ד ו' שוב	
הנאשם	

גזר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 6.3.16 ובהחלטה משלימה מיום 5.4.16, אשר ניתנו לאחר שמיעת הוכחות, הורשע הנאשם במספר רב של עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ושל ניסיון לאיים לפי סעיפים 25 ו-192 לחוק העונשין. הנאשם זוכה משתי עבירות איומים ומארבע עבירות של העלבת עובד ציבור, אשר יוחסו לו בכתב האישום.
2. זו תמצית המעשים בביצועם הורשע הנאשם: בתקופה שבין החודשים יוני וספטמבר 2015, בעת שהנאשם ידע כי היחידה המרכזית של מחוז ירושלים במשטרת ישראל (להלן: "ימ"ר") מאזינה לקווי הטלפון שלו, ניצל הנאשם את ידיעתו זו כדי להשמיע איומים שכוונו לשוטרי ימ"ר. זאת עשה באמצעות ביצוע תכופ של שיחות טלפון, במסגרתן התקשר ממספר אחד שברשותו למספר אחר (למשל מן הטלפון הנייד שלו לטלפון הקווי בביתו או לטלפון של בנו). באותן שיחות היה הנאשם, לרוב, הדובר היחיד ונשא דברים שכוונו לאזני השוטרים ואשר כללו איומי פגיעה, השתלחויות וגידופים קשים לרוב. בדבריו פנה לשוטרים, לא אחת ישירות כשהוא עושה שימוש בגוף שני ובשמותיהם של השוטרים.
3. כתב האישום עסק בשמונה עשרה אישומים הדנים באמירות בשיחות ממין זה, אשר בוצעו במהלך תקופה של כשלושה חודשים. היות שחלק מן השוטרים לא נחשף לאמירות המאיימות בזמן אמת או סמוך לאחר אמירתן, אלא רק כאשר תושאלו כעדים במסגרת חקירת העבירות האמורות, קבעתי כי הנאשם יורשע בעבירות ניסיון בנוגע לאיומים שכוונו לשוטרים אלה. בנוגע לשוטר אחר ובכיר שנחשף לאיומים הרבים כלפיו, סנ"צ אלי כהן ששימש כראש מיפלאג תשאול בימ"ר, הורשע הנאשם במספר עבירות איומים.

בהכרעת הדין קבעתי, בשים לב למאמצי הנאשם בייזום השיחות הממושכות והתדירות ולתוכן האמירות, כי הנאשם השמיע את האמירות הנדונות מתוך מטרה להפחיד את השוטרים ולערער את תחושת הביטחון שלהם. הוספתי ודחיתי טענות מספר של ההגנה, בהן ניסיונות הנאשם לספק הסברים לאמירותיו, לתרצן כשעשוע או לטעון שסבר שהשמעת

איומים בדרך האמורה היא חוקית. עוד נדחו טענות להגנה מן הצדק, לשימוש בלתי מידתי או הולם של המאשימה בצווי האזנת הסתר, ולהתנכלות של שוטרי ימ"ר לנאשם. מהטעמים שפורטו בפסקה 48 להכרעת הדין זוכה הנאשם מעבירות איומים שנטען כי כוונו לשוטר בשם אייל עובדיה, ומהטעמים שפורטו בפסקאות 66-69 זוכה הוא מאישומים שעסקו בעבירות של העלבת עובד ציבור.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד ישי, הדגישה בטיעוניה את חומרת מעשי הנאשם, בדגש על האיומים והלשון בהם השתמש, ריבוי העבירות, בחירת הנאשם את קורבנותיו בהיותם חוקרי משטרה שחקרוהו בעבירות שונות, וכוונתו לפגוע בשוטרי הימ"ר בדרך של ערעור תחושת הביטחון שלהם. נטען כי על הענישה לבטא הגנה על אנשי חוק ובני משפחותיהם, כי איום עליהם כמוהו כאיום על מוסדות המדינה, וכי הענישה במקרים פחותים בחומרתם היא במאסר למספר חודשים עד מספר דו-ספרתי. עוד הציגה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, שבעברו הפלילי הרשעות רבות בעבירות מתחומים שונים, וכי בעיתוי הרלבנטי היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של ארבעה חודשים. לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, ויש לגזור עליו 24 חודשי מאסר במצטבר לעונש המותנה, וכן מאסר על תנאי וקנס. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד שוב, ביקש שלא להחמיר עם הנאשם ולהסתפק בתקופת מעצרו עד כה. בכלל זה טען שמדובר באירוע ייחודי בו העבירות בוצעו באמצעות האזנת הסתר ללא איום ישיר או וודאות של הנאשם כי האמירות יגיעו לאזני השוטרים, כי המדינה עצמה לא ביקשה "הרחבה" של צווי האזנת הסתר לגבי עבירות איומים או ניסיון לפגוע בשוטרים, וכי יש להתחשב בכל אלה בקביעת העונש. עוד הציגה ההגנה כי הנאשם זוכה מחלק מהעבירות בהן הורשע ולגבי אחרות הורשע אך בניסיון. נטען גם כי יש להתחשב בטענות שהועלו בשלב קביעת האחריות בדבר יכולת המשטרה להפסיק את המעשים באזהרת הנאשם, הגורעות ממשקלו של ריבוי העבירות, ובדבר תחושותיו של הנאשם ובני משפחתו שחשו פגועים בידי ימ"ר לאחר שהנאשם זוכה בהליך פלילי שנוהל נגדו ואשר נחקר בידי יחידה זו (פסק הדין בהליך האמור, שכונה בהכרעת הדין "תיק האלימות", הוגש כנ/2). ההגנה טענה כי העבירות הנוכחיות בוצעו על רקע זיכוי של הנאשם בתיק האלימות. ההגנה גם שבה והפנתה להחלטה שניתנה בשלב מעצר הימים והוצגה במסגרת הבאת הראיות (נ/5) וטענה כי מדובר בהתנהלות פגומה של רשויות התביעה שצריכה להביא להקלה. עוד נטען כי לפי הנחיות התביעה, שהוצגו, טיעונה של המאשימה לעונש במקרה דנן הינו מופרז. באשר לנסיבותיו של הנאשם נטען כי לא כשל בעבירת אלימות מאז 1984, כי הוא עצור זה שישה חודשים מאז יום 11.10.15, מתוכם שהה ארבעה חודשים בבידוד על הקושי הרב הכרוך בכך (ענ/3), וכי הוא סובל מבעיות רפואיות שכוללות קרע ברצועה (ענ/4). אשר לעונש המותנה, עתרה ההגנה להפעילו באופן חופף וזאת בשל חלקו הקטן לדידה של הנאשם בביצוע העבירה בגינה הוטל העונש המותנה.

מתחם העונש ההולם

6. הגם שהנאשם הורשע בעבירות הנוגעות למספר שיחות אותן ניהל במועדים שונים, הרי שקיים קשר ענייני הדוק ביניהן. המדובר במסכת מתמשכת של ניהול שיחות רבות הנושאות אופי דומה, זו אחר זו בסמיכות זמנים ולאורך תקופה. משכך, יש לראות את מעשי הנאשם כ"אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (על ראיית מספר עבירות כ"אירוע" אחד ומבחן "הקשר ההדוק" ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 2 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (29.10.14); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 4748/14 זילחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); ע"פ 2550/14 חמדיה נ' מדינת ישראל (13.10.15). כל פסקי הדין הנזכרים בגזר דין זה פורסמו ב"נבו"). מובן, כי אין בכך לבטל את משקלם של ריבוי המעשים והימשכותם, ואלה יילקחו בחשבון

בקביעת תוכן המתחם.

מכאן לקביעת מתחם העונש ההולם:

7. הנאשם חטא במעשים שחומרתם, והאשם הנלווה להם, הם ניכרים. על רקע טיפולה האכיפתי בו, בחר הנאשם כמטרה את שוטריה של יחידה משטרתית מסוימת, וחזר ואיים או ניסה לאיים עליהם בשורה ארוכה של שיחות אותן יזם וייעד לאזני השוטרים. הניסיון להציג התנהלות זו כ"שעשוע" או "מהתלה" של הנאשם, שאפיין את דברי הנאשם בעדותו בבית המשפט, מחטיא את מהותם האמתית של המעשים. המדובר בתקיפה מילולית קשה, חוזרת ונשנית של השוטרים, על לא עוול בכפם ואך בשל השתייכותם ליחידה האמורה.

השילוב שבין תדירות וכמות השיחות לבין תכנן הקשה והמאיים מדגיש את חומרת המעשים. לאורך כשלושה חודשים, לעיתים מספר פעמים ביום, נהג הנאשם "לעלות לשידור" (מונח בו השתמשו מספר עדים בתיק) ולהשמיע "מונולוגים" ממושכים שכל-כולם השתלחות ארסית, בוטה ומטילת אימה בשוטרי ימ"ר. משרתי ציבור אלה מצאו עצמם מטרה למתקפה אישית, לרבות איומי פגיעה ישירים שעסקו בהם, בילדיהם ובהוריהם.

להמחשת הרושם המתקבל מן השיחות אשוב על ציטטה מהכרעת הדין, בה הוצג חלק מאמירותיו המאיימות של הנאשם:

"כך אמירת הנאשם מושא האישום הראשון לפיה 'קציני מודיעין כדורים בראשים הייתי דופק להם', שנאמרה לאחר שהנאשם קילל את איש המודיעין סמי אזרזר 'ואת כל קציני המודיעין בירושלים', ולאחריה המשיך וקילל את המאזין לשיחה 'ומבקש שהאחרון יעדכן את סמי על בסיס יומיומי' תוך שאמר לסמי שהוא איש חוק ולכן אינו יכול לעשות מה שהוא רוצה בעוד שהנאשם 'יכול לשים זין עליך ועל החוק יא מניאק... אני יכול לעשות מה שאני רוצה, הבנת?' (שיחה מיום 15.9.15 שעה 22:11).

האמירות מושא האישום השני והשלישי הופנו לחמדני ולאזרזר, כשהנאשם מתרה בראשון 'לא תוריד ת'ראש אני יוריד לך את הראש' ומזכיר את שריפת רכבו של חמדני, ומוסיף ומאיים על אזרזר 'כמו שזינתי את האחים אילוז האומואים הקוקסינלים האלה - אתה הבא בתור'. השיחות הנדונות (מיום 5.9.15 שעה 23:52 ומיום 6.9.15 שעה 00:11) רצופות בקללות ואמירות נוספות בגוון מאיים, כגון אמירה של הנאשם כי היה שמח לראות את חמדני וילדיו נשרפים ולא רק את האוטו שלו נשרף. בשיחה נוספת מיום 20.8.15 שעה 01:48 (אישום 4) הקדיש הנאשם לא פחות מ-14 דקות להשמעת רצף נאצות ואיומים, כולל על אזרזר וסנ"צ כהן כי 'לא תגמרו את השנה. אתם והילדים והנשים שלכם', התייחסות לאמו של אזרזר 'בקבר שלה' ו'כדור לראש אמא שלך הזונה צריכה לקבל!', 'חוגגים על הפטירה של אפרים ברכה שהתאבד, שם כדור בראש. בקרוב אצלכם', 'אני ירדוף אותך כל החיים' ושלל אמירות נוספות כמפורט בתמליל השיחה האמורה.

בדומה, ביום 19.8.15 ביצע הנאשם לא פחות משלוש שיחות. בשיחה מן השעה 17:42 (אישום חמישי) המשיך לקלל וללגלג על אזרזר, בהוסיפו בנוגע לאמו של אזרזר כי 'הייתי דופק לה גם פטיש עשר קילו בתוך הראש... שתי הכלבים שלי הייתי... ככה, שילקקו לה את הדם לאמא שלך הזונה'. באותו יום בשעה 13:14 השמיע מונולוג נוסף בן 14 דקות (אישום 6) ובו אמירות כלפי סנ"צ כהן ואזרזר כגון 'אם מעמידים לי את הילדים שלכם עין עין הייתי מוציא להם... הייתי מבתר לך את הגופה', 'אתה תראה עוד את הילדים שלך ה' יהרוג לך אותם', 'אשתך הזונה אני אתן שערבים יאנסו אותה', 'איחולים' לכהן ואזרזר להתאבד כמו אפרים ברכה, 'את היטלר הייתי משאיר חי ואותך הייתי רוצח' ועוד. בשיחה דומה מן השעה 13:08 (אישום 7) הפנה הנאשם אמירה לאזרזר 'אותך צריך לשרוף יא מניאק. אני אציק לכוס של האמא שלך... תמותו תתפוצצו'. ביום 18.8.15 שעה 10:00 (אישום 8) קילל את אזרזר, כהן ואת יצחק לוי והוסיף 'אולי תקחו את הדלק, אלי ישפוך על עצמו, אבל

בכיון הייתי מדליק אותו, גם אותך יא מניאק סמי ואת איציק? אתה הראשון שהייתי מדליק אותך, יא זבל'. בשיחה מיום 17.8.15 שעה 02:15 (אישום 9) קילל הנאשם את אזרזר, אשתו, את דודו לוי ואשתו, את חמדני ואת אלי כהן, פנה למאזין, קיללו ואמר לו להעביר את השיחות לאזרזר, אמר לאזרזר 'מה שמתסכל אותך אני יזין אותך... ערבים יאנסו את האמא שלך' והוסיף 'שהראשונים היה רוצה לראות את אלי וסמי מתים ואם היה מקבל את הגופות שלהם היה מבתר להם את הגופות מוציא עין עין, היה שורף להם את הגופות עם הילדים שלהם'. בדומה, בשיחה מיום 10.8.15 שעה 15:36 (אישום 10) השמיע הנאשם אמירה המכוונת לאלי כהן, שישפוך על עצמו נפט וש'בכך' היה מצית אותו 'גם אותך וגם את אשתך וגם את הילדים שלך'.

ביום 3.8.15 שעה 00:36 ואילך (אישום 11) הקדיש הנאשם לא פחות מ-37 דקות להשמעת בליל של נאצות ואיומים, בהם התייחסות לשוטרים שנהרגו באמרו שכיף לראות שוטרים מתים, נהרגים ונרצחים, אמירה לכהן לפיה החלום של הנאשם הוא 'לענות אותך ולענות אותך בדרכים שלי אני אענה אותך', קללות למאזין לשיחה ממנו דרש 'תעביר מחר לאלי כהן את ההאזנות' ואמירה לפיה 'ה' נוקם ושעוד השנה (אלי) יראה מכות בבית בילדים ובאשתו'. בדומה, בשיחה מיום 21.7.15 שעה 12:23 (אישום 13) קילל הנאשם את אלי כהן 'הזונה של תל ברוך' ואת אזרזר ובין היתר אמר 'אני ירעיל לכם את אמא של ירושלים יא זונה, רעל רעל, אתם יודעים מה זה רעל? אני אכניס לכם רעל, כל מיני חומרים, חומצות, א... למיניהם. רעל. תבינו למה אני מתכוון'. התנהלות מקבילה מופיעה בשיחה מיום 14.7.15 שעה 16:27 (אישום 14) שכללה כ-16 דקות של איומים וקללות, לרבות אמירה אודות אפרים ברכה ז"ל 'כל הגופה תולעים... הייתי מוכן להשתין לו על הקבר. אלי כהן, תורך בדרך יא מניאק, תורך, אתה גם תשים קץ לחיים שלך' וכן 'יש לכם פה עסק עם פסיכופט מטומטמים' 'אני אחרבן לכם על הקברות' ועוד.

שיחות נוספות בוצעו ביום 8.7.15. בשיחה מהשעה 18:56 (אישום 15) מסכת נוספת של התבטאויות, ובהן אמירה המזכירה שוב את מותו של אפרים ברכה במילים 'רקדנו ביום של המוות שלו... להשתין לו על הקבר, להשתין לו בפה בן זונה, זה עין, גם כשהוא מת ככה עין-עין להוציא לו... אני ימרמר את הכוס של האמא שלך יא מניאק, רעל אתה תראה ממני פה יא בן זונה, רעל בכוס של האמא שלך הזונה... רגע דקה אני פה עם אלי כהן, אלי יא בן זונה יא מניאק, לך תדע אולי אתה משפחה שלי יא בן זונה, יא בן זונה הייתי מוריד לך ת'ראש'. שיחה נוספת מהשעה 18:32 (אישום 16) התייחסה בין היתר ל'קציני מודיעין אלה מקומה שלישית שמה בימ"ר למעלה במגרש הרוסים שתי המזדיינים בתחת, אה? אלו שלכלכתי עליהם שאמרתי להם אני יזין אתכם בתחת אני ירעיל את כוס של האמא שלכם יא מניאק'. גם בשיחה נוספת מיום 7.7.15 שעה 13:49 (אישום 17) אמר הנאשם, בין היתר, כי 'הבטחתי לקצין מודיעין שמה מקומה שלישית בצד ימין שאני יזין אותו. משוגע הזה, התעסקתם עם פסיכופט עם אדם לא נורמאלי'.

כפי שצינתי שם, למרות ארכה של סקירה זו, אין בה כדי למצות את כלל אמרותיו הבוטות והרבות של הנאשם המתועדות בהקלטות ובתמלילי השיחות.

8. חומרת המעשים ניבטה גם מנקודת מבטם של השוטרים, שמצאו עצמם בסיטואציה הלא-שגרתית מבחינתם של קורבנות עבירה. חלקם כלל לא עסק במסגרת עבודתו במגע עם הנאשם או באכיפה כלפיו ו"נבחר" בידי הנאשם כקורבן לא בשל סכסוך אישי אלא בשל היותו של השוטר הספציפי חלק מן היחידה המשטרתית הנדונה. השוטרים, רובם ככולם, הופתעו לשמע אמירותיו של הנאשם כלפיהם, לא ידעו להסבירן, ראו בכך אירוע חריג וחשו שמדובר ב'חציית גבולות' מצדו של הנאשם. מעדויותיהם, בדגש על זו של סנ"צ כהן, עלה כי הימשכות ה"שיחות" המאיימות, ה"אובססיביות" וה"אינטנסיביות" של המעשים כלשונו, גיבשו בקרב שוטרי היחידה חשש מפני הנאשם, שהלך והתעצם. ניתן להבין תחושות אלה, של מי שהנאשם חזר ואיים עליהם ועל בני משפחותיהם במוות בדרכים שונות ואכזריות ובשלל פגיעות כמומחש לעיל, תוך שהוא מכנה עצמו "רוצח" ו"פסיכופט". להרחבה בנושא זה ראו סקירת עדותו של סנ"צ כהן בהכרעת הדין, בפרט בפסקה 22.

9. במעשים אלה יש משום פגיעה של ממש בערכים המוגנים בידי העבירות הנדונות. עבירת האיומים מבקשת לשמור על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן על יכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89); רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06)). במקרה דנן מתווסף שיקול נוסף שעניינו באיומים המושמעים כלפי עובדי ציבור אשר עוסקים באכיפת החוק, ובהקשר לפעולות שביצעו במסגרת תפקידם. על החוק לגונן על עובד הציבור ולהבטיח שהלה יפעל לטובת הציבור לצורך קידום האינטרס הכללי, מבלי שיחשוש לעצמו או לבני משפחתו. חומרה יתירה ישנה לעבירת איומים אשר מופנית כלפי שוטרים, הפועלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. יש להוקיע מעשי בריונות, הפחדה או עלבון כלפי שוטרים הממלאים תפקידם, ולתת לכך ביטוי גם במישור העונשי וזאת כחלק משמירה על סדרי השלטון. ראו לעניין זה רע"פ 2019/11 **מיארה נ' מדינת ישראל** (22.3.11); וע"פ (חי') 15150-11-08 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (22.1.09). ברע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** (2.8.10) נקבעו, לעניין זה, הדברים הבאים:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה. [...] טובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא תפקידם ללא מורא וללא פחד."

וכך בע"פ (חי') 20707-08-12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (6.12.12):

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים, הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולם, בתדמיתה, וביכולת ההרתעה כמי שמופקדת על שלטון החוק. אין להשלים עם איומים על שוטרים. מי שמאיים על שוטרים מנדה להכניס בהם פחד ואימה, דבר העלול להשפיע על אופן תפקודם ובכך לפגוע בציבור ובביטחונו. על שום כך, שומה על מערכת בתי המשפט לענוש את המאיימים על שוטרים באופן ההולם את חומרת העבירה כדי להביא לשירוש התופעה."

10. בנוגע לחלק מהשוטרים הורשע הנאשם, כאמור, בעבירות ניסיון. יש לקחת בחשבון, לקולה, את העובדה שעבירות האיומים כלפי שוטרים אלה לא הושלמו שכן הם לא נחשפו לאיומים בזמן אמת, וממילא שהנזק שגרמו המעשים פחות בהשוואה לעבירה שהושלמה. מאידך יש לזכור כי הנאשם עשה כל שנדרש, מבחינתו, להשלמת העבירה. בכלל זה חזר והביע עניין, בשיחות הנדונות, כי איומיו יגיעו לאזני השוטרים וכך, למשל, חזר וביקש מן המאזינים לשיחות לעדכן את השוטרים. אזכיר דוגמה שהוצגה לעיל בה ביקש הנאשם בשיחה מיום 15.9.15 מן המאזין לשיחה (תוך שקיללו ואיים עליו) לעדכן את השוטר סמי אזרזר, אליו הופנו רבות מן האמירות המאיימות, "על בסיס יומיומי". כפי שקבעתי בהכרעת הדין, העובדה שהאמירות לא הועברו לשוטרים הנדונים התרחשה, במידה רבה, בניגוד לרצונו של הנאשם.

11. אלמנט נוסף אותו מצאתי לשקול במידת מה לקולה עוסק באופן השמעת האיומים. הגם שהשמעתם בשיחה שהשמיע יודע כי היא מואזנת בידי המשטרה ממלאת אחר יסודות העבירה, ישנו פער במידת החומרה בין השמעת הדברים באופן זה, ובין השמעתם ישירות בפני המאויים, כגון בפגישה פיזית או בשיחת טלפון עמו.

ועם זאת יישקל, מנגד, העניין הבולט שהביע הנאשם כי דבריו יגיעו לאזני השוטרים כנזכר לעיל, העובדה כי בניגוד למקרים אחרים ואולי "טיפוסיים" בהם מושמע האיום בלהט הרגשות ובכישלון של רגע, הנאשם פעל בשורת השיחות הנדונות בצורה שקולה ויזומה, וכן העובדה שלא מדובר במעשה בודד או אף במספר איומים אלא בשיחות רבות ותדירות

לאורך תקופה, שהוקדשו אך ורק למטרה של פגיעה בתחושת הביטחון של השוטרים. כפי שסיפר רס"ב לוי בעדותו, "זה לא היה סוד בימ"ר שהנאשם כמעט מדי יום, מידי שעה באופן אובססיבי 'עולה לשידור' וחלקים נכבדים ביום שלו מקדיש לאיומים וקללות כלפי שוטרים, מפקדים. זה דבר שהיה ידוע לנו". בכל אלה יש להעצים את שיקולי ההוקעה והגמול.

12. אוסיף ואדון בטענות שהעלתה ההגנה, ושליטתה צריכות להישקל לקולה בקביעת מתחם העונש. אני סבור כי זיכוי של הנאשם בתיק האלימות יכול לשמש כשיקול לקולה, בבחינת הרקע לעבירות מושא גזר דין זה. אדם המזוכה, או מורשע, בהליך פלילי אינו רשאי "לבוא חשבון" עם היחידה שביצעה את החקירה אשר הובילה לאישום. אין ב"רקע" זה כדי לגרוע מבחירתו של הנאשם לעשות כן ולאיים על השוטרים שחקרוהו (ועל אחרים שכלל לא חקרוהו, אך בשל השתייכותם ליחידה שטיפלה בעניינו), ולא ניתן לראות בה משום פורקן לגיטימי לתחושות תסכול כלפי השוטרים. עוד אני מקבל את הצעות ההגנה להקל בעונש נוכח אמונת הנאשם כי ימ"ר מתנכלת לו, משום שימ"ר לא ביקשה את "הרחבת" צווי האזנות הסתר לכלול את עבירות האיומים דבר המעיד שלא ראתה בהן מעשים חמורים, או משום שהמשטרה יכולה הייתה להפסיק את העבירות בכך שהייתה מזמנת את הנאשם ומזהירה אותו. טענות אלה נדונו בהכרעת הדין ונדחו (פס' 80-85, 83-85). אין לי אלא להפנות לדברים שנקבעו שם ולהוסיף, כי אין המדובר בסוגיות הגורעות מאומדן חומרת המעשים או האשם הכרוך בביצועם. בדומה, אני מקבל את הטענות הנוגעות להנחיות התביעה בדבר מתחמי ענישה, ענ' 1. ברי כי הקווים המנחים אינם יכולים לתחום את שיקול דעתו של בית המשפט, מה עוד שאינם משקפים בהכרח מקרה ובו ריבוי ניכר של מעשי איומים וניסיונות איום כבמקרה דנן.

13. מכלול השיקולים מציג, בהתאם לעקרון ההלימה, חומרה ניכרת המחייבת ענישה של ממש. הדבר גם מגביל את היכולת להיסמך על שיקול הענישה הנוהגת, וזאת משום שדרך-כלל עוסקים הליכים בהם נדונות עבירות איומים במקרה אחד או במקרים בודדים של איום, ובקרבות בודדים, וזאת להבדיל מן המסכת המתמשכת והרחבה במקרה דנן. מנגד, דרך כלל מדובר באיום המושמע בשיחה ישירה או פנים אל פנים, להבדיל מהמקרה דנן. למרות הבדלים אלה, ישנה חשיבות לקנה המידה הענשי הנוהג במקרים אחרים שעסקו באיומים על עובדי ציבור, כביטוי של הענישה ההולמת בגין פגיעה בערכים המוגנים שנסקרו לעיל. סקירתם מעלה ענישה מגוונת, הנעה בין מאסר בפועל (לתקופה של מספר חודשים ועד למספר דו-ספרתי של חודשי מאסר), דרך מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד להסתפקות, במקרים שאינם שגרתיים, בענישה מותנית. דרך כלל נלווים למאסר גם עונשים נוספים, לרבות מאסר על תנאי וקנס. ראו למשל רע"פ 4236/12 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל (3.6.12); רע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל (10.4.14); רע"פ 8253/11 נרייה נ' מדינת ישראל (4.12.11); ע"פ (נצ') 55743-06-15 סימנדוביץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.10.15); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 זגורי נ' מדינת ישראל (21.1.15); עפ"ג (ב"ש) 16642-09-14 יצחק נ' מדינת ישראל (12.11.14); ת.פ. (כ"ס) 2942/05 מדינת ישראל נ' חודובקשייב (27.2.06); ת.פ. (רח') 1427-06 מדינת ישראל נ' טרונך (15.2.10); ת.פ. (ראשל"צ) 17251-12-09 מדינת ישראל נ' צברי (14.2.10); ת.פ. (טב') 6573-01-19 מדינת ישראל נ' חדד (24.12.09).

14. במכלול השיקולים אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל עונש מאסר לתקופה הנעה בין 6 ובין 14 חודשים. זאת, לצד מאסר על תנאי וקנס הנע בין 1,500 ל-4,000 ₪.

קביעת העונש בתוך המתחם

15. הנאשם ניהל, אמנם, את ההליך והורשע לאחר שמיעת ראיות. ועם זאת, אשקול לזכותו את עמדת ההגנה, שמשלב מוקדם נמנעה מלהכחיש את עצם קיום השיחות והאמירות הנדונות בכתב האישום, דבר שייעל את ההליך וחסך במידת מה מזמנו של בית המשפט ומזמנם של הצדדים. עוד יישקלו לזכות הנאשם העבירות מהן זוכה בהכרעת הדין או הורשע בעבירת ניסיון, הבעיה הרפואית ממנה הוא סובל כמפורט במסמכים ענ' 4 והשהות

הממושכת במעצר לצרכי הליך זה, מתוכה תקופה לא מבוטלת בתנאי בידוד. משלא נטען או בוסס כי נפל פסול בהשמטתו של הנאשם בבידוד איני קובע דברים במישור זה, אך ברי כי שהות בתנאי בידוד היא קשה וראוי להתחשב בכך בקביעת העונש.

16. אשר להחלטה משלב "מעצר הימים", נ/5, מקובלת עלי טענת ההגנה כי יש להוקיע את ההתנהלות המתוארת שם, לפיה "חבריהם של השוטרים המתלוננים בתיק פגשו את המשיב והשמיעו מילות שמחה לאידו לאחר שנעצר". בהכרעת הדין התייחסתי לזהירות בה יש לקבל את הדברים, נוכח מגבלות הבירור העובדתי בשלב "מעצר הימים" והעובדה שקביעה זו נכתבה בהחלטה "בשולי הדברים", כלשונו של המותב שכתבה (פס' 74). בכפוף לכך, אני מוצא להתחשב בהתנהלות האמורה כנימוק להקלת-מה בעונש, שמטרתה לבטא את הפסול שביחס בלתי הולם כלפי עצור מצדם של שוטרים האמונים על אכיפת החוק.

17. מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי (עת/1) המציג ריבוי הרשעות בפלילים. עשייתו העבריינית החלה בעודו נער, בעבירת תקיפה בתנאים מחמירים שביצע בשנת 1983, והמשיכה לאורך מספר עשורים כאשר בכל מספר שנים שב ונתן את הדין על ביצוען של עבירות נוספות, עד להרשעה אחרונה בחודש ינואר השנה. הגיליון מציג עבירות מתחומים שונים, בהן עבירות סמים, רכוש, זיוף ומרמה, העלבת עובד ציבור וכן - בהקשר להליך דן - עבירות איומים. הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר. באוקטובר 2014 נדון, בגין עבירת איומים, למאסר של 4 חודשים ו-21 ימים וכן נגזר עליו מאסר על תנאי של ארבעה חודשים, בעבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים (להלן "העונש המותנה" - ענ/2).

18. נתונים אלה מציגים אדם שדרך הפשע אינו זרה לו, ושלא נרתע מן העונש המותנה בביצוען של העבירות הנוכחיות. הם מדגישים את ההכרח בעונש שיותר חותם הרתעתי בקרבו של הנאשם, לבל ישוב על מעשים דומים בעתיד. מאותן סיבות יש הכרח בענישה מותנית של ממש.

19. עוד יש בנתונים האמורים לחדד את ההכרח בסנקציה, המבטאת את הרצון לגונן על אנשי משטרה אשר עוסקים באכיפת החוק כלפי אנשים דוגמת הנאשם, שחוזרים ומבצעים עבירות. במידה רבה של תעוזה, החליט הנאשם להציב לו כמטרה את שוטריה של יחידה משטרתית שחקרה אותו, ולחזור ולתקוף אותם בצורה בוטה ופוגענית תוך שהוא נותן דרור ללשונו ולמחשבותיו, ללא סייג. מעדותו של הנאשם עצמו עלה, כי ביצע את המעשים כדרך להתעמת עם שוטרי היחידה וזאת על רקע טיפולם האכיפתי בו (ובלשונו: "הלכתי איתם בכל השיטות" - פ/53). העיון בתמלילי השיחות ובגיליון הרישום הפלילי מאפשר להבין מדוע הובילו הדברים את אנשי המשטרה, כמתואר לעיל, לסבור כי הנאשם חצה את גבולות דרכי ההתנהגות המקובלים בין שוטרים לנחקרים ולחשוש כי הנאשם עלול אף לממש את איומיו. כל אלה מחזקים את הצורך בענישה מוחשית אשר תחדד אצל הנאשם את גבולות האסור והמותר.

20. אוסיף ואתן משקל לאינטרס הציבור שבהרתעת הרבים, כשבמישור זה על העונש לבטא את סלידתו של בית המשפט מהשמעת איומים חמורים על עובדי ציבור, ולספק להם הגנה הולמת. רק בדרך זו נוכל לצפות מאנשי משטרה כי ימלאו את תפקידם בלא מורא.

21. יש לשלב בעונש גם רכיב כספי, שנועד להוקיע את המעשים לא רק בדרך של פגיעה בחירותו של המבצע, אלא גם בכיסו. אציין שלא הוצג כל טיעון לקושי כלכלי של הנאשם.

העונש המותנה

22. הדין קובע שככלל יופעל מאסר על תנאי לריצוי באופן מצטבר לעונש הנגזר בהליך העוקב (סעיף 58 לחוק

העונשין, ע"פ 2452/15 צחייק נ' מדינת ישראל (20.9.15)). עם זאת לבית המשפט שיקול דעת להורות, מטעמים שיירשמו", על ריצוי חלקי או מלא של התקופה באופן חופף.

23. עיינתי בכתב האישום המתוקן בגינו נגזר העונש המותנה, ענ/2. איני סבור שעולה ממנו, כטענת ההגנה, כי הנאשם ביצע שם עבירה מינורית. דובר שם בחבירה לאחר לצורך איומים על זבן בקיוסק השייך למשפחה יריבה למשפחת הנאשם, וזאת גם אם האיומים הושמעו בידי האחר. זאת ועוד, חומרת המעשה נשקלה בידי המותב שגזר שם את העונש, תוך התאמתה לסוג ומידת העונש ובכלל זה עיצובו של העונש המותנה. מטרתו של רכיב עונשי זה הייתה להרתיע את הנאשם מפני ביצוען של עבירות נוספות, ומשכשל וביצע שורת עבירות למרות העונש המותנה ראוי, לשיטתי, לתת ביטוי עצמאי בענישה לכישלון זה.

24. ועם זאת, בשים לב לעונש שייגזר בגין העבירות מושא הליך זה, לשיקולים לקולה שפורטו לעיל ולשאיפה לענישה כוללת מידתית, אני מוצא להורות על הפעלת חלק לא מבוטל מן העונש המותנה לריצוי באופן חופף.

הכרעה

25. במכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 10 חודשים. התקופה תימנה מיום מעצרו של הנאשם, יום 11.10.15.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת.פ. (י-ם) 41957-04-14, בגזר דין מיום 5.10.14. הנאשם ירצה 4 חודשי מאסר, מהם ירצו שלושה חודשים בחופף לעונש שנגזר בגין העבירות מושא ההליך הנוכחי, והיתר ירצה בחופף. **בסך הכל על הנאשם לרצות 11 חודשי מאסר, מיום מעצרו.**

ג. חמישה חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, לרבות ניסיון לעבור עבירה זו, סיוע או שידול לעבור אותה.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1.10.16.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, במעמד הצדדים.